
Hver dag sin røvtur

Nyt dansk forlag satser på glemte debutromaner. Der lægges godt ud med Charles Bukowskis skildring af sprittere, ludere og arbejdere; det fordrukne og marginaliserede USA

Skrevet af: Tonny Vorm

Oprettet 15/12/2011 - 13:55

Der findes vist nok en tysk udgivelse af Charles Bukowskis debutroman *Post Office* (1971), der indholdsmæssigt er anderledes end den amerikanske udgivelse og såmænd også end den danske version, *Al magt til ekstrabudene*, som første gang kom i 1981.

Forklaringen skulle være, at Bukowskis tyske forlag oversatte direkte efter det manuskript, forfatteren sendte dem straks efter at have sat sidste punktum, mens hans amerikanske redaktør dæmpede antallet af bandeord og strammede lidt op på grammatikken.

For Bukowski-*aficionados* ville det have været interessant med en oversættelse til dansk af denne tyske version. Men når nu ikke engang Barry Miles — i sin fremragende biografi *Charles Bukowski* (2005), hvori ovenstående står at læse — magter at undersøge, om den egentlig findes, ville være det være urimeligt at forlange, at det lille nystartede og uafhængige Løvens Forlag skulle have ressourcer til det.

Godt selskab

I stedet er det Jette Drewsens tidligere oversættelse af den amerikanske version, der indleder forlagets serie 'Mesterlige Debuter', og det er der trods alt slet ingen grund til at ærgre sig over; både fordi Jette Drewsen har oversat fint (det angives ikke om oversættelsen er en bearbejdelse af den oprindelige), og fordi Charles Bukowski (1920-1994) som altid er godt selskab. »Det begyndte med en fejltagelse.« Sådan starter *Ekstrabudene*, som titlen nu er, og sådan starter Henry Chinaskis 11-årige karriere på bunden af det amerikanske postvæsen i Los Angeles.

Det er værst i starten, hvor Chinaski ikke er fastansat og derfor aldrig ved, hvilken rute han bliver sendt ud at omdele post på, når han møder om morgenen:

»Hver dag sin røvtur,« konstaterer han. »Det var gyngende grund for en ny mand, specielt for en, der drak hele natten, gik i seng klokken 2, stod op klokken 4.30 efter at have kneppet og sunget hele natten, og, som næsten, slap af sted med det.«

Det lyder som den rene nedtur for Henry Chinaski, men så længe der er råd til sprit og en tur på travbanen og mulighed for at komme i lag med en kvinde med en stor bagdel, nyder han livet fuldt ud. En af romanens helt store styrker er for så vidt Chinaskis overskud til at angribe magtesløsheden med humor og Bukowskis empati for det hårdt arbejdende og fordrukne USA.

Gal med systemet

Den verden kendte forfatteren indgående, efter selv at have taget nøjagtig den samme tur som sit alter

ego, inden han besluttede sig for at skrive en roman — fordi han ikke kunne leve af at skrive digte — og uden overhovedet at nærme sig en romantisering af Chinaski, så er der ingen tvivl: Det er systemet, den er gal med — ikke spritterne, luderne og arbejderne.

Hvordan det går Chinaski, skal ikke røbes her, for der er måske nogen, der endnu ikke ved det. I så fald er det blot om at komme i gang med *Ekstrabudene*, der spræller uregerligt af styrke, humor og smerte i sit portræt af det marginaliserede USA.

Kilde: <http://www.information.dk/287962>